

[Svend Auken]

Vi mener ikke, at statsministerens tale er egnet som rettesnor for det politiske arbejde. Den siger, at når den konservative politik ikke har virket, må der endnu mere konservativ politik til. Det er efter vor opfattelse en bagvendt logik. Alligevel er Socialdemokratiet indstillet på samarbejde og på at nå løsninger til gavn for hele samfundet.

Vi har – som jeg flere gange har understreget det – et glimrende samarbejde med Socialistisk Folkeparti og glæder os over, at skænderiet i dansk politik foregår mellem de højreorienterede partier og ikke til venstre her i salen.

Også til CD har vi fået opbygget et godt tilidsforhold. I synet på velfærdssamfundet, den sociale ansvarlighed og respekten for de offentligt ansatte ligner vore synspunkter hinanden.

Regeringspartierne har det ikke nemt indbyrdes. Udenrigsministeren sagde for nylig, at Venstre jo kun »var et mindretal i en mindretalsregering«, og hr. Ivar Hansen har lovet regeringen, at Venstres folketingsgruppe vil samarbejde med regeringen.

Disse to udtalelser er symptomatiske for tonen i regeringsarbejdet.

Når man er hård ved åbningstalen, skal man ikke glemme, at statsministerens opgave med at forene synspunkterne i regeringen ikke har været nem. Talen virker derfor også undertiden mere som en indbydelse til samarbejde i regeringen end til et samarbejde her i Folketinget.

I debatten i dag skal vi trække de principielle linjer for udviklingen op set ud fra partiernes synspunkt. I løbet af kort tid håber vi at få en udenrigspolitisk debat, hvor vi kan trække de principielle synspunkter omkring udenrigspolitikken op.

Stort mere kan vi ikke nå i dag, men der er en enkelt vigtig sag, vi må have klaret, inden vi skilles. Det er spørgsmålet om de mange trusler om patientbetaling i sundhedsvæsenet og dyre-re medicin for de syge. Disse mange udtalelser og regeringens finanslovsforslag har skabt utryghed.

Jeg skal derfor foreslå, at vores debat i dag afrundes med følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget tilslutter sig synspunktet om tilbageholdenhed med de offentlige udgifter, men afviser alle tanker om patientafgifter ved lægebesøg og hospitalsindlæggelse og om fordyrelse af de syges medicinudgifter. Derfor pålæg-

ger Folketinget regeringen at se bort fra alle forslag herom i det videre arbejde med finansloven for 1989.

Herefter går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 1).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er en ganske usædvanlig situation, der er blevet fremkaldt ved fremsættelsen af det dagsordensforslag, hr. Svend Auken nu har fremsat.

Jeg har noteret mig, at næsten alle partier her i salen i den seneste tid har ytret klar villighed til at diskutere en række forhold, som berører medicinforbruget. Jeg har ikke mødt nogen mennesker, som i denne sommers debat har hævdet, at medicinforbruget i Danmark er for lavt. Alle er opmærksomme på, at vi har brug for reformer på dette område – selv medicinalindustrien siger det.

Alle partier har ytret, at det vil de gerne forhandle om. Derfor er det parlamentarisk ganske uacceptabelt, hvis Folketinget med et flertal skulle pålægge en regering – det står der praktisk talt i dagsordenen – at den ikke engang må tænke på det. Der står, at regeringen skal se bort fra alle forslag herom i det videre arbejde.

Det kan man ikke byde en regering, og derfor synes jeg, at jeg for klarheds skyld bør tilkendegive med det samme, at denne dagsorden kan regeringen ikke modtage.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Statsministeren siger, at det er usædvanligt at starte en åbningsdebat med at markere nogle synspunkter i en dagsorden. Det er der ikke noget som helst usædvanligt i.

Når det ved denne åbningsdebat er nødvendigt at slå nogle ting fast omkring afgift på lægebesøg og afgift på hospitalsindlæggelse, er det, fordi statsministerens og hans ministres mange ukloge udtalelser om afgifter på dette område har skabt uro og frygt i den danske befolkning.